

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XII. Ad fugam in Ægyptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XII.

Ad fugam in Aegyptum.

Matt. **A**ngelus Domini apparuit in somnis
 2. Ioseph, dicens, Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi vsque dum dicam tibi. Futurum est enim vt Herodes quærat puerum ad perdendum eum, Qui consurgens accepit puerum & matrem eius nocte, & secessit in Aegyptum. Quò properas amor meus? etiam nocte, & in Aegyptum? quomodo nos deseris Sol magne? an inferre diem paras Aegyptum, vt Aegyptias dispellas noctes Pharaone natas? aut quid vereris ferrum Herode cufum? Non tu ille es cuius hæc fortia verba sunt fiducia plena?

Matt. An putas quia non possum rogare Patrem
 26. meum, & exhibebit mihi modò plusquam duodecim legiones Angelorum, è quibus vnus nocte vna percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia.

Non

Non tu ille cuius nutu Babylonius
 tyrannus fœnum vt bos comedit;
 Baltassar Chaldæus appenditur in
 statera, & inuenitur minus habens;
 Antiochus mœroribus contabescit
 in terra aliena? quid metuis ferrum?
 non tuo nutu stat hæc pensilis mun-
 di machina, peritura si remoueris
 manum? non imperio tuo *dirupta* Num.
terra sub pedibus Core, Dathan & Abi- 16.
 ron, & *aperiens os suum deuorauit illos,*
cum tabernaculis suis, & vniuersa sub-
stantia eorum; descenderunt q̄, viui in in-
fernum operti humo & perierunt de me-
dio multitudinis? non sequenti dehinc
die quatuordecim millia hominum &
septingenti, obloquentia Moyfi &
Aaroni incendio percussa sunt? non
manus tua misit in populum ignitos ser- Num.
pentes? non quasi viginti tria millia ho- 4.
minum post conflatilem vitulum Le- Exo. 32
uitico ferro ceciderunt? Quid ad v-
nus Herodis minas fugam medita-
ris, & Aegypto reconderis, è qua in
 manu

Exo. 14 manu forti tua eduxeras sexcenta fere
 millia peditum virorum, cum in-
 gressi filii Israel per medium siccis maris,
 staretque aqua quasi murus à dextera
 eorum & laeva, reuersaq; aqua operuerunt
 currus & equites cuncti exercitus Pha-
 raonis, qui sequentes ingressi fuerant ma-
 re: nec vnus quidem superfuit ex eis? non
 ad blasphemias Sidoniorum procla-
 mationes, Dei voces & non hominis,
Act. 12. percussit Herodem Angelus tuus,
 eò quòd non dedisset honorem Deo, & con-
 sumptus à v. r. mibus exspirauit? Qui
 sanguinem veneras daturus, fer-
 rum fugis? crux & clauis & lancea
 mitiores Herodis ferro sunt? aut
 molliùs cades in istis, duriùs hoc se-
 caberis?

Maiores te tãgit amor mei. Noluisti
 tã molli ferro cadere, vnoq; vulnere
 animam celo reddere. Nisi per mille
 vulnera abiret anima, satiari non
 poterat amor. Nisi per laxissima ma-
 nuum, pedum, lateris tamquam flu-
 minum

minum ostia sterneret amor viam,
 aditum que per hæc referaret amanti
 animæ, expleri non poterat amor.
 Et quantum daret sanguinis vberi-
 bus etiam tum pendens? non satia-
 tur amor modico. Magna vult om-
 nis amor, si amor est. Exulant ab a-
 more auaræ manus. Parca prudentia
 seculi; munificus omnis amor est,
 adeoq; prodigus omnis amor est. Et
 quantum daret infans lactei sangui-
 nis tot sceleribus meis? virili robore,
 & tamquam potenti confictu vali-
 di lixiui eluenda hæc scelera erant.
 & quid funderent leues venæ lacteo
 rore plenæ? flumina deuomenda e-
 rant scelerum montibus diluendis:
 cumque & arenas maris, cælique
 stellas vincerent crimina mea, vix
 Oceano eluenda, nonne præuali-
 dis fluctibus opus erat ad has mo-
 les deuerrendas? iam cum imbibis-
 set cor meum scelera tamquam la-
 na, quæ cunarum spongia eluere
 hunc:

hunc:

hunc colorem? virili spongia, & potenti dextera eluendus noxius hic color erat; eò fortiùs quò multorum annorù possessione tenebatur. Iam ne non sensisse mortem, aut huius tantùm è cunis, & virginis matris dextera superficiem degustasse videretur, ad acerbiora, & qualia nulla retrò dederant secula crudeliora se seruauerat amor; plus amoris ostensurus quò plus tulisset pœnarum; plus erogaturus, quo plus per plura vulnera sanguinis profudisset. Secari ergo toto corpore voluit, spinis etiam exterebrari caput, vt per tot vulnera diffunderet amorè per quot ne sperare quidem hominum Angelorum que omnium amor auderet, nihilque è tanto corpore seruaret sibi. exiguus erat, cum adhuc de collo penderet leuis grataque matri sarcina, vulneribus locus; placuit excrescere in virum, vt maior pateret area ferro, laxior vulneribus locus. Amoris

hoc

hoc proprium est, quærere quomodo se copiosius profundat in amatũ, prodigo semper ausu, prodigo fusu.

Fuit hæc fugæ causa. Amori se seruauit amor, vt munificentiore postmodum dextera bearet amãtem. Fecit cum tempus tulit, plus que longè sanguinis extra ferrum fudit in horto, quàm è virginis matris sinu sperari poterat in Bethleem. Quid? quòd singula propè flagra, singulæ spinæ plus erogauerint sanguinis, quàm Herodianum spõdere ferrum poterat. Iam clauis & lancea, ebria dilecti mei sanguine, quanta flumina profuderunt? Fugit ergo amor meus, vt melioribus se seruaret annis amanti, risitq; fatuam humanam prudentiam futurorum nesciam, adeoq; præsentium ignaram. Primasque has primæ Bethlehemiticæ infantia rosas nouo gramine intertextas tamquam capiti corollas aptauit sibi, quibus velut ciuica redimitus corona, nobilem

bilem de tyranno triumphum age-
 ret, tot ciuibus suis hostibus ereptis,
 cæloque patria donatis. Sequor fugi-
 entem amorem meum, vt vel lasso
 succedam Iosepho, vel obsequia de-
 feram matri. Dulcis amanti fuga,
 dum nunc dextera sedet amor, nunc
 ludit læua, nunc amica pendet collo
 furcina, nunc pectus pectore, labra
 premit labris. Dulce conuiuium, e-
 pulæ dulces, delitiæ meæ, voluptas
 mea, dum ora rigantur ore, & tam-
 quam fecundo rore discissa oculo-
 rum nube lætitiæ immadescit lacry-
 mis amor meus, bibitque pro virgi-
 ne lacte, gaudiales amantis lacrymas
 poenitentia & amore grauidas. Fœlli-
 ces oculi matres gemino beatæ par-
 tu, dum vno profundius sine hic
 mœrentis turturis, ibi latantis co-
 lumbæ lachrymas; maximè si vtra-
 que legerit, magis etiam si biberit a-
 mor meus. Nusquam hoc sperare
 possum audentiùs, quàm in hac Æ-
 gyptia

gyptia fuga, dum destitutus aliis, so-
 la matre & nutritio comite, non ha-
 bet in quem diffundat amorem. dif-
 funde amor meus. Et depelle amoris
 tui radiis densas has animæ meæ no-
 ctes Ægyptiis maiores. Pelle quid-
 quid imo latet sordium. Devenena
 hunc cordis mei sinum. medica a-
 moris tui theriaca: myrrhatoque vi-
 no tuo quidquid putre cõsepultum
 latet pectore, deterge & fuga; vi-
 neque lacte tuo elue has animæ ma-
 culas, ò nimis altè impressas; tam-
 quam si exarate sint non in libro aut
 plumbo, sed chalybeo stylo in ferri
 lamina; aut adamantino magis sty-
 lo in ætnera in eude. Tu solus potes
 amor meus. Fac quod potes. Ut de-
 purato ad viuum pectore, flammæ
 iaculeris tuas, amoris flammæ; ful-
 mina contorqueas tua, amoris ful-
 mina; ignes immittas tuos, amoris i-
 gnes, ut ardeat hoc pectus & inæstuet
 totum amore decinerandum tuo, ò
 calor!

calor! amicus animo calor. Exure
 quidquid hic flammaram ardet fi-
 bris alia iaculatum manu: suffoca
 quidquid hic ignium aliorum na-
 tat: perime quidquid hic viuit non
 tuum, quidquid carne & seculo na-
 tum, vt viuam tibi, & tibi soli.

Quàm lætas decurremus noctes
 tu & ego, quàm lætos dies! lubet exu-
 lare tecum, vt viuam tecum. Beatum
 exilium, cælo mihi carius ipso. For-
 tunatum exilium. Quàm felicitet
 exulat, qui tecum exulat! exulare
 non potest, qui tecum exulat. Nam
 quomodo exulat, cui tu patria, pe-
 nates, parentes, liberi, opes, hono-
 res, voluptas, delitiæ, cælum denique
 es ipsum? solus ille exulat, qui à te ex-
 ulat. Nam qui te fruitur, quid vlti-
 petat? accedant vota, imperia & re-
 gna, & quidquid spondere mundus
 potest. Adeoq; quidquid tot seculis
 contulit, in caput conferatur vnus:
 quid sunt hæc ad dona tua? corporis
 sui

sui umbra, prototypi sui imago, tri-
 tici sui palea, pomi sui caudex, nuclei
 sui cortex, auri sui scoria, gemmæ
 suę concha, ac ne tantillum quidem.
 Fruar hoc ergo exilio tecum amor
 meus. Non deprecor locum. Ad
 quamcumque insulam deportaue-
 ris etiam a uibus inaccessam, ad quæ-
 cumque ablegaueris infamia terris
 saxa, ad quæcumque monstrorum
 antra sanguinenatantia, bene mihi
 erit, si tu ibi es amor meus. Etiam in
 inferno & è mediis flammis dicam,
 Habeor bene, si tu ludas hac dexte-
 ra, repleasq; hoc pectus amor meus.
 quid? quòd cariores mihi cælo flam-
 mæ, si in illo te caream, in his fruor
 optatis amoris tui nexib. amor me?
 inuisam cælum, si exulat cælo amor
 meus: desideratæ flammæ, si in his
 sedem firmavit suam amor meus.
 Non facit locus cælum, non infer-
 num flammæ. Tu solus cælum sta-
 tuis, qui tuos vnus repleas gaudiis A-
 mor

post scribam
 Amor
 in inferno

I
 Exure
 let fi
 ffoca
 n na
 t non
 o na
 octes
 exu
 atum
 For
 iciter
 ulare
 Nam
 pe
 ono
 ique
 e ex
 vlt
 & re
 ndus
 culis
 um
 oor
 sui

mor meus. Sed nec tristes sunt inferorum flammæ, aut tormentis suis graues, si in illis æstuet amot tuus qui solus omnes flammæ, tormenta omnia vertere potest in delicias, & optata menti & corpori gaudia. Patere ergo me socium tibi in hac fuga, patere indiuiduo iungi comitatu vt æternum claudam latera tua, tuæ æternum mea. æternum infideas huic cordi, æternum inhæream tibi. Partu mea, hæreditas mea, possessio mea æternum, & ego tua: imò tu tota possessio mea tota, & ego tua.

CAP. XIII.

*Ad infantes Herodis imperio
cesos.*

Quo non prouis effera barbarie non satis sæuisse in filios femoris tui germen, germinis tui florem floris tui fructum? quid in alieno sanguine luderes in adulto, &